

‘ลูกยางเดินทาง’ ๒

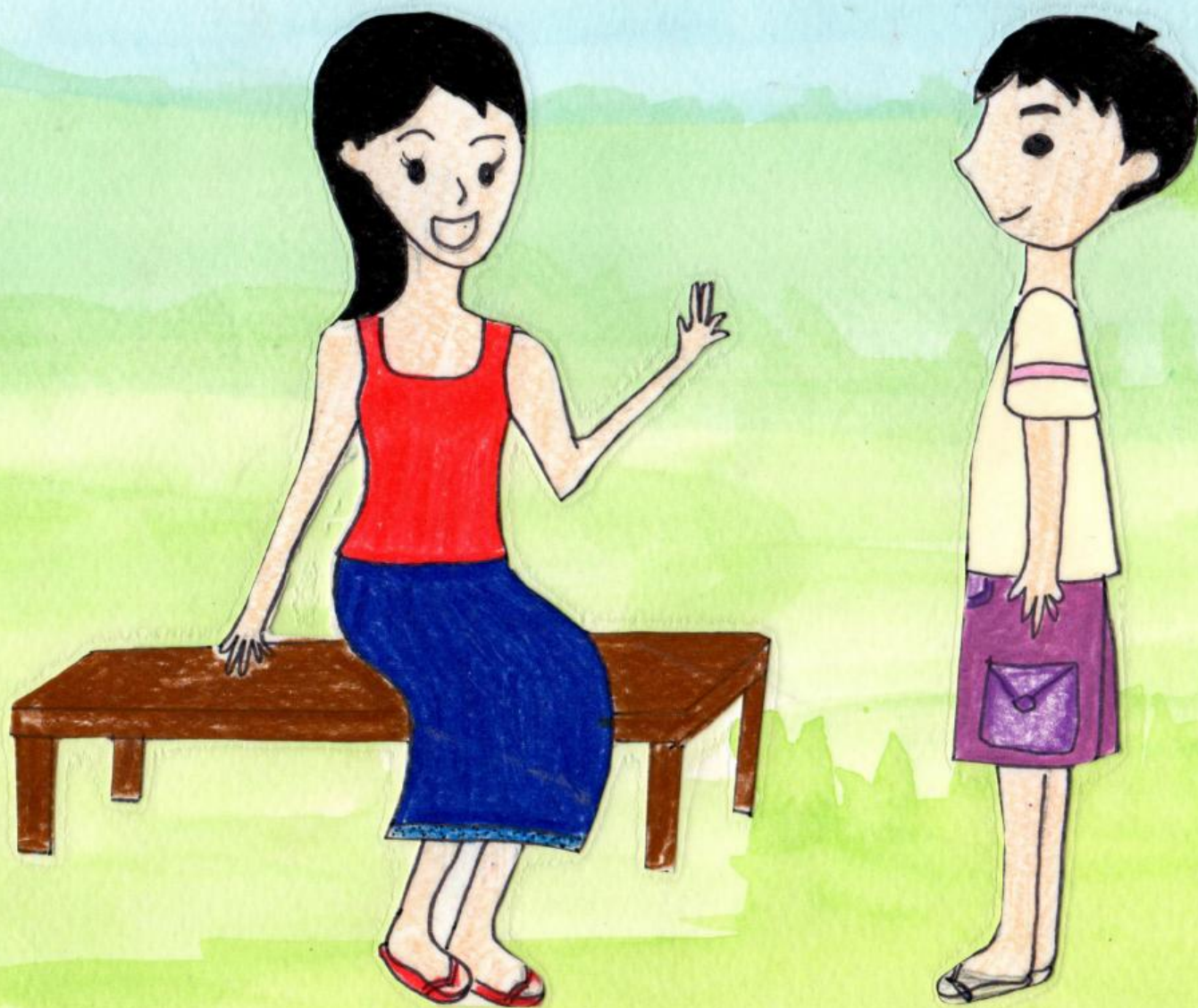

บัญชา เกียรติจรุงพันธ์ บรรณาธิการ, นางสาวกนิษฐา มาเบา และคณะ (2559). *ลูกยาง...เดินทาง.*
โครงการน้อมนำการพัฒนาตามแนวพระราชดำริมาบูรณาการต่อยอดงานพัฒนาการศึกษา พ.ศ. 2559
สำนักงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

หนังสือสำหรับชุมชน และโรงเรียนบ้านยางคำ ต.ยางคำ อ.หนองเรือ จ.ขอนแก่น

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีครอบครัวหนึ่งอาศัยอยู่ที่ชายป่าบริเวณคำบอน บ้านยางคำ อำเภอหนองเรือ จังหวัดขอนแก่น เป็นครอบครัวที่แสนอบอุ่น เต็มไปด้วยความรัก “ลูกยางจ๊ะ มาหาแม่หน่อย” เสียงของแม่เรียกลูกยางดังมาจากหลังบ้าน ลูกยางวิ่ง กุ๊กกูดตามเสียงเรียกนั้น “ลูกยางเข้าหมู่บ้าน ไปตักน้ำที่หนองบัวให้แม่หน่อยนะจ๊ะ ทาบมาให้เต็มเลยนะ” แม่บอก “ได้ครับแม่” ลูกยางตอบตกลงด้วยความเต็มใจ

ลูกยางแบกถังน้ำขึ้นพาดบ่า เดินร้องเพลงไปด้วยความแข็งแรงขันเพื่อไปตักน้ำให้แม่ ระหว่างทางก็แวะชวนลูกหว่าและลูกเทียว เพื่อนเกลอไปด้วย สามสหายเดินไปจนถึงท้ายหมู่บ้าน “ถึงหรือยังลูกยาง?” ลูกเทียวถาม “ยังเลย แม่บอกว่าให้เดินตรงไปเรื่อยๆ ก็จะเจอ” ลูกยางตอบ “แต่เราเดินมาไกลแล้วนะ เหนื่อยแล้ว” ลูกหว่าพูดสมทบ “อดทนเดินต่ออีกหน่อยนะเพื่อน” ลูกยางให้กำลังใจ

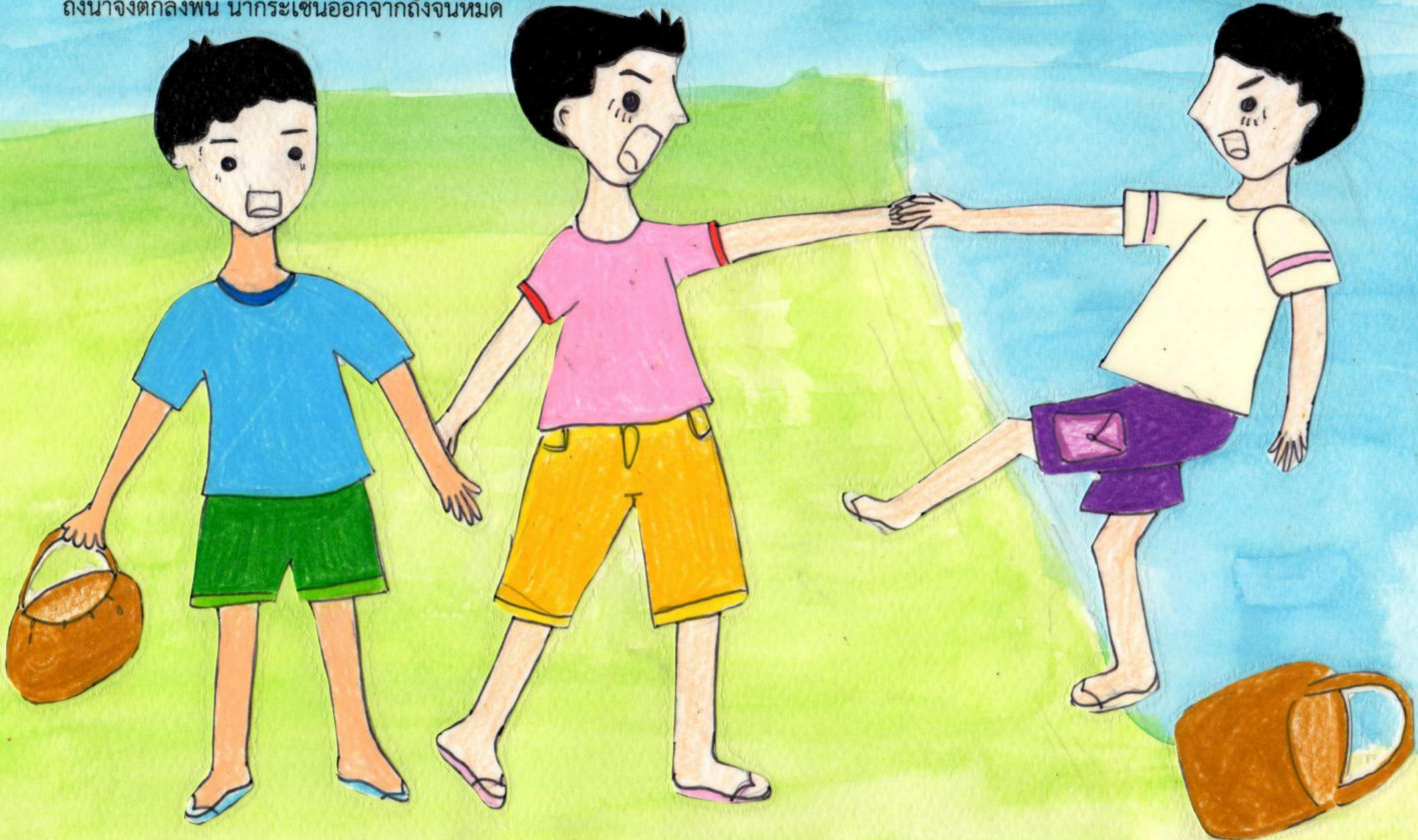

สามสหายเดินต่อไปเรื่อยๆ ด้วยความหวัง แล้วก็พบกับถ้ำหรือช่องค้ำบอน ซึ่งเป็นทางผ่านของพ่อค้าเกวียนผ่านไปมา บริเวณนี้จะมีน้ำซับไหลออกมาตลอดเวลา รอบๆ มีบ่อน้ำธรรมชาติเกิดขึ้น อากาศร่มรื่นเต็มไปด้วยพฤษภานานาพรรณ “เราไปพักในถ้ำกันมั๊ย?” ลูกเตี้ยถามขึ้น “ก็ดีนะ เราเดินกันมาก็เหนื่อยมากแล้ว” ลูกหัวาเห็นด้วย ทั้งสามจึงเดินเข้าไปใกล้โขดหินเพื่อนั่งพัก

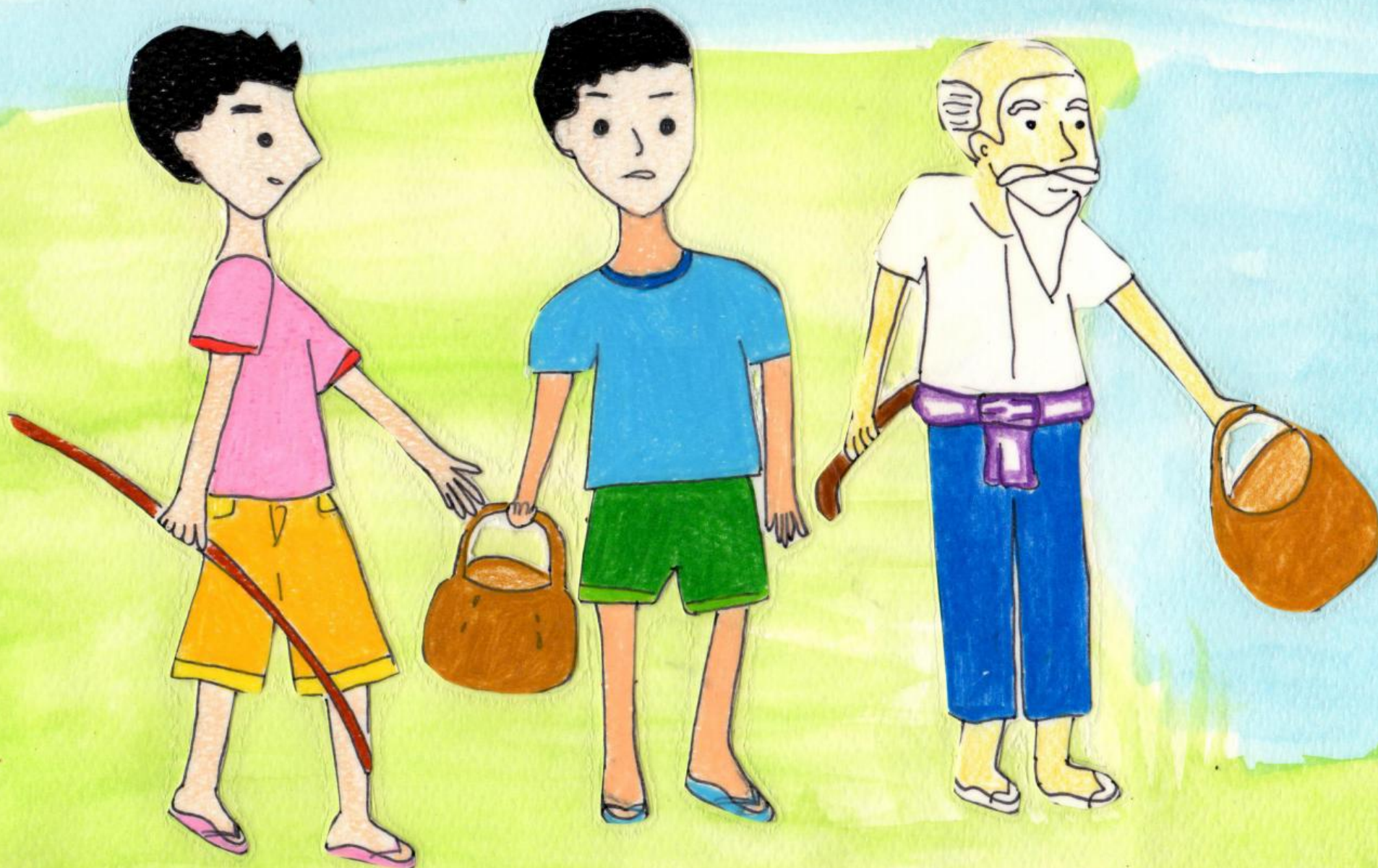

ลูกยางรีบชวนเพื่อนเดินทางกันต่อ สามสหายเดินมาเรื่อยๆ จนมาถึงหนองบัว ลูกยาง ลูกหว่า ลูกเทียว ก็ช่วยกันตักน้ำจนเต็ม แล้วหอบถังน้ำขึ้นพาดบ่าเพื่อที่จะนำกลับบ้าน ทันใดนั้นลูกยางผู้อยู่หลังสุดก็ได้ลื่นไถลพลัดตกลงไป แต่ลูกเทียวคว้าแขนเพื่อนไว้ทัน ถังน้ำจึงตกลงพื้น น้ำกระเซ็นออกจากถังจนหมด

ไม่นานก็มีชายชรา หนวดยาว มีไม้เท้าขัดหลังเดินก้มหน้าก้มตา มุ่งหน้ามาหาเด็กๆ “มาๆ ตาจะตกให้” คุณตาพูด เด็กทั้งสามต่างถอยหลังกันคนละก้าวสองก้าวด้วยความกลัว แล้วคุณตาก็เดินไปตักน้ำใส่ถังน้ำให้จนเต็มเหมือนเดิม เด็กทั้งสามต่างจ้องดูากับกิริยาคุณตาจนรู้แล้วว่าคุณตาน่าจะมาดี จึงคลายความหวาดกลัวลง

ลูกยางจึงตัดสินใจพูดขึ้นมาว่า “คุณตาเป็นใครเหรอครับ พวกเราไม่เคยเจอเลย” “ตาเป็นผู้ดูแลหนองน้ำแห่งนี้เองแหละหลาน” ตาตอบ “บ้านตาอยู่แถวนี้เหรอครับ” ลูกหัวเราะถามต่อ “ใช่จ้ะ บ้านตาอยู่ที่นี้แหละ” แล้วเด็กๆ ก็พูดคุยกับคุณตาจนเพลิน พลบค่ำตะวันใกล้จะตกดิน ทั้งสามจึงตัดสินใจแบกถังน้ำกลับบ้านด้วยความหวังว่าพรุ่งนี้จะมาเล่นกับคุณตาอีกครั้ง

เช้าวันรุ่งขึ้นลูกยางทำงานบ้านเสร็จเรียบร้อย จึงอาสากับแม่ว่าจะขอไปตักน้ำที่หนองบัวเช่นเมื่อวานอีกครั้ง เมื่อได้รับอนุญาตจึงไปชวนเพื่อนๆ แล้วทั้งสามก็มุ่งหน้าตรงไปยังหนองบัวด้วยความตื่นเต้นและสนุกสนาน ฝ่ายคุณแม่ของลูกยางเมื่อเห็นลูกและเพื่อนๆ กระตือรือร้นอยากไปตักน้ำอีกครั้งก็นึกแปลกใจ จึงตัดสินใจสะกดรอยตามเด็กทั้งสามคนไป

เมื่อถึงหนองบัวก็ได้ยินเด็กๆ ตะโกนเรียก “คุณตาครับ คุณตาครับ” สักครูก็มีชายชราหนวดยาว ถือไม้เท้าขัดหลัง เดินก้มหน้าเข้ามา “คุณตาเป็นใครกันหรือคะ ดิฉันอยู่ที่บ้านอย่างค้ำมานานแล้วไม่เคยเห็นหน้าคุณตาเลยคะ” แม่ถาม “ตาเป็นผู้ดูแลปกป้องรักษาสถานที่แห่งนี้จะ คอยเฝ้าระวังไม่ให้คนไม่ดีเข้ามาในหมู่บ้าน ชาวบ้านเราจะได้สงบสุข” คุณตาตอบแล้วก็เดินมุ่งหน้าเข้าไปในป่า

ตาเดินมุ่งหน้าเข้าป่าไปเรื่อยๆ แล้วหันหลังกลับมาพร้อมกับพูดขึ้นว่า “ก่อนตาจะไป ตาจะขอฝากฝังพวกเจ้าว่าหมู่บ้านของเรา มีผู้คุ้มครองทั้ง 4 ทิศรอบบ้าน ทั้งช่องคำบอน ดอนแท่น ศาลหลวงปู่อาจ ท่านทั้งหลายจงปฏิบัติตัวเป็นคนดี รักษาขนบธรรมเนียม ประเพณี แล้วหมู่บ้านเราจะอยู่เย็นเป็นสุข” ว่าแล้วคุณตาก็ถือไม้เท้าเดินเข้าป่าและหายลับไป

คุณแม่ ลูกยาง ลูกหว่าและลูกเทียวจึงกลับบ้าน พร้อมเล่าเรื่องราวชายชรา กับเหตุการณ์อันน่าประหลาดใจให้ชาวบ้านฟัง
หลังจากวันนั้นก็ไม่มีใครพบชายชราคนนั้นอีกเลย ชาวบ้านต่างเชื่อถือและเคารพศรัทธา เมื่อมีเรื่องทุกข์ร้อนใจก็มักจะมาขอพรกับ
สถานที่สำคัญเหล่านี้เสมอ หมู่บ้านยางคำ อำเภอหนองเรือ จังหวัดขอนแก่นจึงสงบสุขตั้งแต่นั้นสืบมา

หนังสือเรื่อง ลูกยางเดินทาง
 สำหรับชุมชน และโรงเรียนบ้านยางคำ ต.ยางคำ อ.หนองเรือ จ.ขอนแก่น
 ผลิตและสร้างขึ้น ตามแผนงาน
 โครงการน้อมนำการพัฒนาตามแนวพระราชดำริ มาบูรณาการต่อยอดงานพัฒนาการศึกษา พ.ศ. 2559
 สำนักงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ผศ.ดร.เพ็ญประภา เพชระบูรณิน	ผู้จัดการสำนักงาน
ดร.ประยุทธ ชูสอน	ที่ปรึกษาโครงการ
ดร.พงษ์ศักดิ์ ยิ่งยืน	ที่ปรึกษาโครงการ
ผศ.ดร.บัญชา เกียรติจรุงพันธ์	หัวหน้าคณะทำงานโครงการ
ผศ.ดร.นิลาวรรณ ฉันทะปรีดา	คณะทำงานโครงการ
ผศ.ดร.วิลาวัลย์ ชมนิรัตน์	คณะทำงานโครงการ
ผศ.ดร.ยศ บริสุทธิ์	คณะทำงานโครงการ
นางเบญจมาภรณ์ มามุข	คณะทำงานโครงการ
ดร.เชษฐา โพธิ์ประทับ	คณะทำงานโครงการ
น.ส.ฤทัยรัตน์ สุพนานันย์	คณะทำงานโครงการ
น.ส.สาวิตรี ศรีมงคล	คณะทำงานโครงการ

คณะวิทยากร ปฏิบัติการในชุมชน สร้างและผลิตหนังสือเล่มเล็กและภาพยนตร์สั้น
อาจารย์และนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ผศ.ดร.บัญชา เกียรติจรุงพันธ์	บรรณาธิการ	อาจารย์
นางสาวกนิษฐา มาเบา	วิทยากร / สร้างและผลิต	นักศึกษา
นางสาวพิชญา แสงทองทิพย์	วิทยากร / สร้างและผลิต	นักศึกษา
นางสาวนันทน์ นามิสา	วิทยากร / สร้างและผลิต	นักศึกษา
นายสรารุณี สร้อยโสม	วิทยากร / สร้างและผลิต	นักศึกษา
นางสาวเสาวภา รูปสูง	วิทยากร / สร้างและผลิต	นักศึกษา
นางสาวกัญญ์วรา โคตะมา	วิทยากร / สร้างและผลิต	นักศึกษา
นายเกียรติศักดิ์ มาฤทธิ์	วิทยากร / สร้างและผลิต	นักศึกษา
นายคุณานนต์ พริ้งเพราะ	วิทยากร / สร้างและผลิต	นักศึกษา
นายวัชรพล การถาง	วิทยากร / สร้างและผลิต	นักศึกษา
นายอภิสิทธิ์ แดงหนองแปน	วิทยากร / สร้างและผลิต	นักศึกษา

โรงเรียนบ้านยางคำ ครู นักเรียน ปราชญ์ท้องถิ่น ชาวบ้าน ในชุมชน บ้านยางคำ

นายชุมพล	ศิริสุนทร	ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านยางคำ
นางสมคิด	หมื่นน้อย	ครู/ผู้ประสานงาน
นางสาวชุนาพร	วงศ์สายเชื้อ	ครู
นายกองมี	หมื่นแก้ว	ปราชญ์ท้องถิ่นด้านการสานกระติบข้าว
นางปัญญา	ไชยรงค์	ปราชญ์ท้องถิ่นด้านการสานกระติบข้าว
นางจ้อย	สีสมภาร	ปราชญ์ท้องถิ่นด้านการสานกระติบข้าว
นางพิไล	พลเวียง	ปราชญ์ท้องถิ่นด้านการสานกระติบข้าว
เด็กชายสิทธิโชค	เกณฑะโกฏ	นักเรียน
เด็กหญิงอมรรัตน์	สมศรี	นักเรียน
เด็กหญิงสุนิษา	ชินวงษ์	นักเรียน

